

مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

الروز انقلاب مشروطه

ز نمایش همه نیروهای

ضد استبداد

رگزاری ۷۲ - مین سالگشت انقلاب مشروطه بوزمینه تشدید مبارزات ضد رژیم، اهمیت سبب میکند. بزرگداشت انقلاب مشروطه وز نمایش همه نیروهای ضد استبداد و استقلال طلب و آزادیخواه ملی و متمدنی ی. حزب توده ایران جشن مشروطیت بزم مبارز ایران صمیمانه شاد باش می گوید. وی را در احیاء آزادیهای مضرخ در قانون متمم آت و اعلامیه حقوق بشر به منظور این آزادیها در مبارزه ضد امپریالیستی و ایدی و استقلال خواستار است و خود باتمام ن راه مبارزه میکند.

ویداد انقلاب مشروطه ایران در ۷۲ سال آغاز تحولی عمیق در همه شئون زندگی اقتصادی و سیاسی در کشور ما بود. استبداد سلطنتی نه فیزیکی قرون وسطایی جامعه ایران را زب بیستم در عقب ماندگی، ظلم، غارت گاه داشته بود. از اواسط قرون نوزدهم تسلط بت وضع را سخت تر ساخت و امپریالیسم ران را زیر پا گذاشت. استبداد فریادی و امپریالیسم ست در دست هر اسارت برده داری را به مردم تحصیل و حیات ملی را در معرض نابودی قرار داده در این شرایط انقلاب مشروطه بعنوان اولین رمعی و ملی بغض طرف ظلم و اسارت، کسب استقلال و استقرار خاکشیت خلق بوجود پیوست. آشکار است که انقلاب مشروطه ایران زحد احیاء، حیات ملی دارد.

انقلاب مشروطه ایران در شرایط خاصی از اوضاع بورت گرفت. آن دوران مصادف بود با سالهای انقلاب پرولتری و هنگامیکه سرمایه داری به مرحله هائی رشد خود - امپریالیسم - همه را در معرض تشدید استعمار، ظلم و اقیاد ملی بود. در این شرایط انقلاب مشروطه ایران بعنوان لایب دمکراتیک در آسیا از اهمیت بین المللی بود ویس از انقلاب ۱۹۰۷ - ۱۹۰۵ روسیه، زین و ضد استعماری ترین انقلاب آنروز جهان بود. این جهات نیز بیانگر اهمیت عظیمی است. در مشروطه در تاریخ جهان و کشور ما دارد. فیزش مردم ایران در انقلاب مشروطه، پس از برب ربح قدرت کار روشنگری از جانب عناصر ه و استقلال طلب و از سر گذاردن تجربیاتی زه تنها کار و رویداد عظیمیهای خود بخودی در اوائل قرن، با مبارزات ضد استبدادی که ز روحانیون آزادیخواه گرفته تا اشعار بازاری ی پیشهور و زحمکشکان شهری شرکت داشتند جید. این خیزش که اشکال اولیه آن را ت مردم در مساجد و تکلیا، بست نشستن و مراکز مذهبی تشکیل میداد، در سیر اعتلائی تظاهرات عظیم خیابانی و ایجاد انجمن ها و کال عالیتر مبارزه انقلابی ارتقاء یافت. مشروطه خواهان پیروزی کسب قانون اساسی را ساله جشن گرفته میشود در ۱۴ مرداد ۱۳۲۴ دیاله در صفحه ۲

علائم بارز ادامه سیاست تسلیم در نفت

موضوع دولت شاه در مسئله افزایش قیمت نفت و دور اخیر مذاکرات با کنسرسیوم، بیانگر ادامه سیاست تسلیم در برابر امپریالیسم آمریکا و کارتل بین المللی است. هم در جریان ۵۱ - مین کنفرانس اوپک در ژنو (۲۷ تا ۲۹ خرداد) و هم در چهارمین دور مذاکرات نفت با کنسرسیوم اواسط تیر در تهران، یکبار دیگر بی اعتنائی دولت ایران به منافع ملی و عدم توجه آن به خواست مردم ایران در لغو بدون قید و شرط قرار داد فروش نفت، به نمایش گذاشته شد.

کنفرانس اوپک در ژنو در شرایطی تشکیل شد که ضرورت افزایش قیمتهای نفت، چه بدلیل تشدید تورم در کشورهای غربی و چه کاهش بدون وقفه ارزش دلار آمریکا، بیش از هر زمان دیگری محرز بود. علی بنده دیر کل اوپک نظریات کارشناسان این سازمان را در این زمینه قبل از تشکیل کنفرانس چنین بیان داشت: «بر اساس مطالعاتی که از سوی دبیرخانه اوپک بعمل آمده این عوامل، تورم و کاهش ارزش دلار، قیمت ۱۲.۷۰ دلاری هر بشکه نفت را به ۷ دلار کاهش داده است. با اینکه اکثریت اعضا اوپک خواستار افزایش قیمت نفت و تصمیم گیری در باره انتخاب پول دیگری بجای دلار در معاملات نفت بودند، معذک کنفرانس ژنو با تمییت بهای نفت در سطح ۱۲.۷۰ دلار در ازاء هر بشکه برای نیمه دوم سال ۱۹۷۸ و ابقاء دلار بعنوان تنها پول در تعیین قیمت نفت، کار خود را پایان داد.

تصمیم معذبه بعضی نامقول بود، که جز نمایندگان دولتهای عربستان سعودی و ایران، که مسئولیت تحمیل چنین تصمیمی به اوپک منحصرأ بهمه آنهاست، بقیه از نتایج کار کنفرانس اظهار عدم رضایت نمودند. حتی وزیر دارائی ایران نیز نتوانست فرساری خود را از شرکت در توطئه ای، که امپریالیسم آمریکا و عربستان سعودی علیه منافع کلیه کشورهای صادر کننده نفت ترتیب داده اند و هدف آن خنثی ساختن پیروزی اوپک در افزایش قیمتهای نفت در اکتبر ۱۹۷۳ است، پنهان نماید. بهمین جهت نامبرده در دیاله در صفحه ۲

توطئه ننگین مائوئیستهای چین علیه ویتنام قهرمان

زمامداران مائوئیست چین علیه جمهوری سوسیالیستی ویتنام، دست به توطئه ناجوانمردانه و خطرناکی زده اند. بهانه ای که برای این توطئه اختراع و عنوان کرده اند، مسئله مهاجران چینی در ویتنام است که گویا تحت تعقیب قرار گرفته و آسیب دیده اند. ولی این مدعی بی پایه ایست. در یادداشت دولت ویتنام بمناسبت تصمیم چین درباره قطع کمکهای اقتصادی و فنی به ویتنام و بازخواندن کارشناسان فنی چین از ویتنام، گفته میشود: ویتنام از روزیکه بقیمت قربانیهای غیر قابل تصور، در یک نبرد طولانی بر امپریالیسم پیروز گردید و آزادی و وحدت میهن خود را بدست آورد، با اقدامات چینی مواجه شد: چین به حکومت کابوچ که علیه ویتنام به جنگ تجاوز کارانه دست میزند بطور مداوم کمک میکند، چینی های ساکن ویتنام را به فرار از جایگاه زندگی آرام خود تحریک نموده، سپس با این ادعای بی اساس که گویا ویتنام آنها را رانده است، خصومت ملی میان خلقها را حامن میزند، پیشنهاد ویتنام را در باره انجام مذاکرات رد میکند، قراردادهای فنی مابین ویتنام و چین، جنبه فسخ می نماید، کنسولگریهای ویتنام را در چین می بندد، بطور مداوم در آشکار و پنهان علیه ویتنام می تازد.

مظور یکن از این اعمال بهیچوجه نجات مهاجران چینی، نیست. طرح این اقدامات تحریک آمیز قبلا ریخته شده بود. روزنامه «نیان زان» ارگان حزب کمونیست ویتنام مینویسد و کلیه مطبوعات و مخالف دمکراتیک جهان نیز بر این عقیده اند که هدف یکن از وارد کردن فشار بر جمهوری ویتنام ایست که این کشور را بدست برداشتن از استقلال خود و سیاست همسنگی بین المللی مجبور سازد و سلطه خود را بر این کشور تحمیل نماید. این یکی از مظاهر سیاست هژمونیستی و عظمت طلبانه مائوئیست هاست. مهاجران چینی آسیب دیده وسیله و بهانه ای است برای اجرای این سیاست. روزنامه فوق الذکر مینویسد: این مهاجران، طبق نظر رهبران یکن همان نمایندگان بورژوازی چین هستند که به گران دیاله در صفحه ۲

فقدان اسف انگیز يك رزمنده خلق كرد

رفیق عزیز یوسفی یکی از چهره های درخشان جنبش هائیکش خلق کرد و نهضت انقلابی سراسر ایران، مدتی پس از آزادی از زندان بمرض قلبی که در نتیجه شکنجه و زندان دامنگیرش شده بود، در سن ۵۲ سالگی در گذشت. رفیق عزیز یوسفی، عضو مبارز حزب دمکرات کردستان، انترناسیونالیست پیگیر و انقلابی تسلیم ناپذیر، سه بار بازداشت گردید و جمعا ۲۵ سال، یعنی نصف عمر، در زندانهای محمد رضا شاه بسربرد. رفیق عزیز یوسفی آخرین بار نیمه شب یازده آبانماه ۱۳۳۸ در یورش که سازمان امنیت در آن واحد تقریباً در سرتاسر کردستان انجم داد، با قریب ۸۰۰ نفر دیگر از اعضای حزب دمکرات کردستان و سایر افراد مترقی میهن پرست توسط گروههای ساواکی تحت فرماندهی سرهنگ امجدی، بازداشت گردید. در نامه ای که پس از چند روز (اوایل آخر همانسال) از زندان تبریز توسط یکی از این زندانیان فرستاده شده بود از جمله گفته میشد: «تا کتون قریب ۱۰۰ نفر از ما را محاکمه کرده اند... مهم را لخت کرده آب سرد بر سوش می ریزند... اغلب تا ۵۰۰ ضربه شلاق می زنند... من این نامه را با دستی مینویسم که دو ناخن آنرا درخیمان کشیده اند. از دست دیگرم نیز سه ناخن کشند و چلی آن نمک پاشیدند... عده ای از زندانیان را لخت کرده روی زمین خواباندند و پشتشان را داغ کردند... عزیز یوسفی را نیز بارها شلاق زدند، دستبند قیانی زدند، وارونه از سقف آویختند و برای تشدید شکنجه بر بدنش وزنه آویزان کردند. دیاله در صفحه ۲

زندگی زندانیان سیاسی در خطر است

بدنبال حوادث زندانهای قصر و اسفهان و مجروح ساختن زندانیان بدست چاقو کشان و قاتلان زندانهای عافی و نیز کماندو های پلیس، اکنون مطالب تازه ای در باره احوال فشار بر زندانیان انتشار یافته است.

بنا به اطلاع جراید خارجی، روز ۲۰ تیر برابر با ۱۱ ژوئیه ۱۹۷۸ جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر، طی يك کنفرانس مطبوعاتی در تهران، اعلام نمود که شرایط زندگی زندانیان سیاسی ایران که در سال گذشته بر اثر کابینای بین المللی کمی بهبود یافته بود، مجدداً بوضع نامساعد و حتی از گذشته نیز بدتر شده است. سخنگویان جمعیت در باره مراحل بازداشت، شکنجه، دادگاه و شرایط زندگی زندانیان سیاسی مطالبی در اختیار خبرنگاران قرار دادند و تا کید نمودند که در ایران ابتدائی ترین حقوق انسانی و آزادیهای قانونی همچنان نقض میشود.

جمعیت ایرانی دفاع از حقوق بشر، نام ۵۰ نفر روحانی را که در جریان تظاهرات مردم در ماههای اخیر بازداشت و یا تبعید شده اند انتشار داد. بنا بر خبر رسیده، زندانیان سیاسی قصر و زندان سنندج بمنظور اعتراض به اعمال فشار بر زندانیان دست باضصاب غذا زده اند، ما از همه مردم ایران و افکار عمومی جهان طلب میکنیم که مبارزه خود را در راه رهایی زندانیان سیاسی و نجات آنان از چنگال رژیم تشدید کنند، با همه نیرو از آنان پشتیبانی کنند و نگذارند که این فرزندان دلاور خلق در زندانهای شاه نابود شوند.

شاد باش

کمیته مرکزی حزب توده ایران به کمیته مرکزی سازمان متحد سیاسی جبهه ملی جمهوری توده ای دموکراتیک یمن

کمیته مرکزی سازمان متحد سیاسی جبهه ملی - عدن. رفقای عزیز! بمناسبت پیروزی نیروهای ترقیخواه و انقلابی علیه توطئه پیمان گلستان و همدستان ارتجاعی و امپریالیستی آنها، شادباش های صمیمانه و قلبی خود را بشماره آزادی کنیم. این پیروزی شما، در عین حال پیروزی بزرگی است برای تمام نیروهای ترقیخواه و انقلابی منطقه ما. این پیروزی گام بزرگی است در راه ایجاد يك حزب پیشرو و طراز نوین در کشور شما. حزب ما با علاقه فراوان ناظر گامیابیهای شماست و آرزو دارد که در مبارزات خویش پیروز باشید.

ایرج اسکندری
دبیر اول
کمیته مرکزی حزب توده ایران

قطعه نامه شورای جهانی صلح

در بساره ایران
اجلاس وسیع هیئت رئیسه شورای جهانی صلح (مسکو - ۱۱ تا ۱۴ ژوئیه ۱۹۷۸)

شورای جهانی صلح پس از شنیدن گزارش کامل حوادث اخیر که در ایران رخ داده است، لازم میدانند اعلام کنند که مسرکوبی که از طرف رژیم ایران علیه تظاهرات مسالمت آمیز میهن پرستان و ترقیخواهان اعمال شده، نقض صریح قانون اساسی ایران و اعلامیه حقوق بشر است. شورای جهانی صلح این اقدامات غیر انسانی را مطلقاً محکوم میکند. شورای جهانی صلح از تمام سازمان های ملی صلح و سازمانهای بین المللی و تمام نیروهای ترقیخواه و صلح دوست طلب میکند که اقدامات لازم را برای منعکس کردن صدای قربانیان رژیم دیکتاتوری ایران، بعمل آورند و از مبارزه مردم ایران برای بدست آوردن حقوق دموکراتیک و آزادیهای خود، پشتیبانی کنند.

صد تیره سیاست دولت متبوع خود در نفت برآمد و اعلام داشت که تصمیم دولت ایران گویا بر مبنای مقتضیات بازار فروش نفت و حفظ منافع ایران در قبال بازار مالی جهانی اتخاذ شده است. لیکن این ادعا درست نیست. نوشته روزنامه‌های عصر تهران ثابت میکند که دولت ایران آگاهانه مجری سیاست دیکنه شده واشنگتن و کارتل بین المللی در مسئله قیمت‌های نفت است.

روزنامه «اطلاعات» قبل از تشکیل کنفرانس ژنو پیرامون دستور کار آن عیناً چنین نوشت: «دولت کنفرانس ژنو مسئله قیمت نفت و افزایش آن از طرف بعضی از کشورها مطرح خواهد شد. اما تقریباً قطعی است که این پیشنهاد قبول نمیشود. در این مورد دو کشور بزرگ نفتی ایران و عربستان سعودی که نقش تعیین کننده ای دارند معتقدند که بهای نفت در کنفرانس کاراکاس برای یک سال ۱۹۷۸ تثبیت شده است.» (اطلاعات - ۳۰ خرداد). پس از کنفرانس ژنو روزنامه دیگر عصر تهران «کجهان» نظر مقامات دولت ایران را پیرامون نتایج کار کنفرانس چنین بیان داشت: «تصمیم کنفرانس ژنو برای ایران و عربستان پیروزی بزرگی بشمار می‌رود» (کجهان هوانی ۷ تیر). چنانکه دیده میشود، مقامات دولت ایران نه تنها از اقدام آگاهانه خود علیه اوپک شرمسار نیستند، بلکه آنرا پیروزی بزرگی نیز بشمار می‌آورند. سیاست تسلیم طلبی در برابر امپریالیسم تظاهراتی در این زمینه‌هاست.

همین سیاست در ایجاد گسترده تری در روابط دولت ایران و کنسرسیوم بین المللی مظاهر است. در اینجا رژیم ایران با استفاده از ترور سیاسی و استبداد سلطنتی با دست باز بر عمل میکند. بدین معنی که نه فقط از جریان پشت پرده مذاکرات نفت کمترین اطلاعی بچشم نمیدهد، بلکه اجراء تمایلات کارتل نفت در غایت بیشتر ذخائر نفت ایران و ابقاء امتیازات ناشی از قرار دادهای اسارت آور نفتی را، تحت عنوان احتیاج کشور به صدور مقادیر بیشتر نفت به خارج، استفاده از امکانات کنسرسیوم در اداره صنعت نفت و بازاریابی و نظائر آن توجیه و تبرئه میکند. چنین دلالی برای ابقاء امتیازات نفت، منجمد قرار داد تنگین فروش نفت، تنگنمای ارائه میشود، که بنابه تصدیق خود مقامات دولتی ایران از امکان کامل اداره مستقل صنعت نفت خود برخوردار است. و فروش مستقل نفت ایران در بازار جهانی از ضروریات رشد آتی و توسعه واقعی صنعت نفت ایران بشمار میرود.

۵ سال پیش در مرداد ۱۳۵۲ قرار داد فروش نفت به کنسرسیوم تحت عنوان ملی کردن صنایع نفت به کشور ما تحصیل گردید. طبق آن قرار داد که نسخه ثانی قرار داد باطل ۱۳۳۳ کنسرسیوم است، قریب ۳۰ میلیارد بشکه از ذخائر نفت ایران در همان حوزه امتیاز قبلی برای مدت ۲۰ سال به کنسرسیوم پیش فروش شد. ادعای زمامداران آن بود که با قرارداد فروش نفت اداره صنعت نفت تمام و کمال در دست شرکت ملی نفت متمرکز خواهد شد و حتی حق حاکمیت ایران در نفت هم احیاء خواهد گردید. گذشت پنج سال بطلان کامل همه این ادعاها را ثابت نمود و نشان داد که ادامه تسلط کنسرسیوم در مقیاس وسیعتری به کشور ما زیان میرساند و شرکت ملی نفت ایران را از اداره مستقل صنایع نفت باز می‌دارد. هم اکنون اداره واقعی صنعت نفت ایران در دست شرکت خاص خدمات نفت، که جانشین شرکت‌های عامل کنسرسیوم گردیده، متمرکز است. ۹۲ درصد استخراج و صدور نفت ایران بوسیله این شرکت صورت می‌گیرد. سهم شرکت ملی نفت ایران در استخراج نفت در کشور تنها ۳ درصد است.

واقعیت تسلط کنسرسیوم بر صنعت نفت ایران تلختر از آن است که بتوان در چند جمله از آن سخن گفت. تسلط کنسرسیوم بر نفت ایران تنها در زیان‌های عظیم مالی و اقتصادی محدود نیست. تسلط کنسرسیوم همراه با زیانهای سیاسی و اجتماعی است و از اثرهای عمده محروم داشتن کشور ما از استقلال ملی و حکومتی متکی به قانون و دموکراسی بشمار میرود. لغو قوری و بدون قید و شرط امتیاز کنسرسیوم از چنین دیدگاهی برای مردم ایران مطرح است.

۴ - جهان

رفیق عزیز یوسفی در زیر سرنیزه درخیمان محمد رضا شاه از زندانی یونانی انقلاب یافت. در سیاه چالهای ساواک در تبریز و تهران و برازجان متحمل رنج‌های درازی گردید. لیکن هرگز در ایمان وی به امر انقلاب کمترین خللی پدیدار نگشت و چون پارچه آهنی در کوره نبرد آبدیده تر شد. با وعده آزادی از او خواستند تقاضای عفو کنند. ولی او به چنین «آزادی» خندید و گفت من گناهی نکرده ام تا تقاضای عفو کنم و چون سرو آزادهای همچنان سر بلند زیست.

رفیق عزیز یوسفی یک انترناسیونالیست پیگیر و وفادار برای بر افتخار جنبش دوم بهمن - راه قاضی محمد بود. او در اثر اوضاع و احوال و در همه زندانها با زندانیان توده ای در یک صف قرار میگرفت و با همه مبارزان اسیر و مخالفان دیکتاتوری همدرد و هم سنگر بود. رفیق عزیز یوسفی به حزب توده ایران - پرچمدار اندیشه و عمل انقلابی و منادی رهایی، برابری و وحدت خلقهای ایران - بنظر احترام عمیق مینگریست و جنبش انقلابی ایران را جنبش واحدی میشمرد که پیروزی آن ریشه ستم اجتماعی و ستم ملی را از جامعه ایران بخواهد کند.

با فوت ناپهنگام رفیق عزیز یوسفی جنبش رهایی بخش خلق کرد و نهضت انقلابی سراسر ایران یکی از روزمندگان فداکار خود را از دست داد. بیاس خدمات این فرزند شایسته خلق، هزاران نفر از مردم مهاباد، زادگاه عزیز یوسفی، با شرکت در تشییع جنازه وی، وفاداری خود را به آرمانهای انقلابی وفات و خشم بی پایان خود را علیه رژیم ددمنش دیکتاتوری ابراز نمودند.

ما قوت رفیق گرامی و مبارز پرشور عزیز یوسفی را به دمکراتهای کردستان، به همه مبارزان انقلابی ایران، به همزمنان و همزنجیران و به خانواده وی صمیمانه تسلیت میگوئیم. نام عزیز یوسفی پرچم دیگری است که در کنار صدها و هزاران نام جاودیدان دیگر همیشه با افتخار در امتزاز خواهد بود و نسل‌ها را به نبرد فراه آزادی و سعادت فراخواهد خواند.

توطئه تنگین مائوئیستیهای چین ...

فروشن، اختکار کالاها و ایجاد اختلال و بی نظمی عادت کرده اند و اکنون مجبور شده اند فعالیت خود را بر سرشه تولید انتقال دهند. روزنامه «تکتار» اکتیاء ارگن حزب کمونیست اندونزی در توضیح موضوع نوشته است: چینی‌هایی که یکن دفاع از آنها را دستاویز قرار داده، نه زحمتکش چینی، بلکه بورژوازی چینی است که از عمده ترین استثمار کنندگان زحمتکشان این منطقه جهان بوده، دائم مشغول زد و بند با ارتجاع است. مثلاً در اندونزی قریب ۸۰ درصد صنایع و بازار گاتی داخلی در دست بورژوازی چینی الاصل است. آنها قسمت مهمی از درآمد کلان خود را که از استثمار و غارت مردم اندونزی بدست می‌آورند، در اختیار رژیم یکن میگذارند. تا برای مقاصد تجارز کارانه خود خرج کند. علم کردن مسئله بی اساس «نجات مهاجران چینی» علیه ویتنام، که بخشی از سیاست همزیستی، ضد سوسیالیستی و ضد

انقلابی یکن است، میتواند برای دیگر کشورهای این منطقه اعلام خطری باشد. رژیم مائوئیست یکن که مدتهاست هر گونه پیوندی را با اصول انقلابی قطع نموده و در همه جای دنیا دوش بدوش امپریالیسم، فاشیسم، راسیسم و استعمار کهنه و نو علیه صلح و سوسیالیسم ورهائی خافها عمل میکند، نمیتواند سیاست خود را جز بر پایه ارتجاع و تجاوز و حمله و تیرنگ بر پایه دیگری قرار دهد.

ولی خلق ویتنام همچنانکه در نبرد قهرمانانه خود علیه امپریالیسم فرانسه و آمریکا و حکومت‌های پوشالی محلی تنها نبود، در مقابل تحریک و تجاوز مائوئیست‌های یکن نیز تنها نیست و نخواهد بود. همه خلقهای جهان و نیروهای طرفدار صلح و آزادی و ترقی، علیه سیاست تجاوز کارانه یکن از جمهوری سوسیالیستی ویتنام دفاع میکنند. خلق ویتنام در این امر نیز پیروزی خود اعتماد راسخ دارد. رهبران ویتنام در پاسخ تیرنگ رهبران اتحاد شوروی بمناسبت دومین سالگرد تأسیس جمهوری سوسیالیستی ویتنام طی تلگرافی می‌نویسند: «پیروزی بزرگ خلق ویتنام بی‌اشتباهی و کمک بی‌شائبه حزب کمونیست اتحاد شوروی و خلق شوروی و همه برادران و دوستان ما پیوندی نزدیک داشت. اکنون نیز خلق ویتنام با پیروزی پیگیر از این واقیعت که «بالا تر از استقلال و آزادی چیزی وجود ندارد» با اجرای قطع سیاست مستقل و همبستگی بین المللی و با پیرونداری از پشتیبانی و کمک پرثمر اتحاد شوروی، تصمیم راسخ

۴ - جهان

زئیر - کانون يك فتنه انگیزی شوم

دولت های امپریالیستی و برراس آنها امپریالیسم امریکا برای برآوردن موج تازه‌ای از جنگ سرد دست به صحنه سازی معمول و سرایا فروغی در باره «مداخله» اتحاد شوروی و کوبا در حوادث ایالت شایا در کشور زئیر زدند. عالی رتبه تکذیب‌های مکرر و ضریح اتحاد شوروی و شخص قیدل کاسترو در این مورد، دروغ دستخست امپریالیستی این نتیجه را داد که کشور های امپریالیستی امریکا، فرانسه، بلژیک، برای حفظ دیکتاتوری فاسد و سست شاننده «موبوتو» به کشور زئیر نیروهای مسلح خود را وارد کردند و در شایا جنبش رهایی بخش مردم را با اسلوت سر کوب نمودند. هدف آنست که منابع عظیم ثروت زئیر یعنی مس، کبالت، اورانیوم، الماس و غیره از چنگ غارتگران امپریالیستی خارج نشود. نقشه امریکائی ایجاد «ارتش بین الاقویائی» یعنی یک ارتش مداخله گر که با نیروی هوائی امریکا نقل و انتقال می یابد، یک نقشه آشکارا استعماری برای سر کوب جنبش استقلال طلبانه مردم افریقا است. رهبری مائوئیست چین که دوران اخیر هرگونه تقابلی را از چهره برداشته، در کنگز امپریالیسم به نجات رژیم موبوتو شتافته است. آنچه که در این میان برای مردم ایران جالب است نقش رژیم ارتجاعی شاه است که نسبت به رژیم همپالگی خود در زئیر تفاهم کامل دارد. در جلسه بروکسل که با شرکت یازده کشور و از آنجا ایران و عربستان سعودی، بنظر تأمین ۲۰۰ میلیون دلار قرضه به رژیم موبوتو تشکیل شده بود، ایران نیز از «دلارهای نفتی» سهم خود را برای حفظ این رژیم برداشته است. فتنه انگیزی امپریالیسم امریکا در شایاماندرونیهای بزرگ دیگر امپریالیسمها در آغاز جنگهای کره و ویتنام و نظائر این موارد، بهانه‌ای است در دست کمپلیکهای نظامی - صنعتی جهان غرب، برای دغی کردن تشنج زلانی و براه انداختن موج جدیدی از جنگ سرد و مسابقه تسلیحاتی و سر کوب جنبشهای رهایی بخش و انقلابی. ولی مردم جهان بیدار تر از آنند که آنها را با یوتوان با دشمنی دروغ براه ماجرا کشاند و از راه منطقی دفاع از صلح و تشنج زلانی منحرف ساخت.

انقلابی یکن است، میتواند برای دیگر کشورهای این منطقه اعلام خطری باشد. رژیم مائوئیست یکن که مدتهاست هر گونه پیوندی را با اصول انقلابی قطع نموده و در همه جای دنیا دوش بدوش امپریالیسم، فاشیسم، راسیسم و استعمار کهنه و نو علیه صلح و سوسیالیسم ورهائی خافها عمل میکند، نمیتواند سیاست خود را جز بر پایه ارتجاع و تجاوز و حمله و تیرنگ بر پایه دیگری قرار دهد.

ولی خلق ویتنام همچنانکه در نبرد قهرمانانه خود علیه امپریالیسم فرانسه و آمریکا و حکومت‌های پوشالی محلی تنها نبود، در مقابل تحریک و تجاوز مائوئیست‌های یکن نیز تنها نیست و نخواهد بود. همه خلقهای جهان و نیروهای طرفدار صلح و آزادی و ترقی، علیه سیاست تجاوز کارانه یکن از جمهوری سوسیالیستی ویتنام دفاع میکنند. خلق ویتنام در این امر نیز پیروزی خود اعتماد راسخ دارد. رهبران ویتنام در پاسخ تیرنگ رهبران اتحاد شوروی بمناسبت دومین سالگرد تأسیس جمهوری سوسیالیستی ویتنام طی تلگرافی می‌نویسند: «پیروزی بزرگ خلق ویتنام بی‌اشتباهی و کمک بی‌شائبه حزب کمونیست اتحاد شوروی و خلق شوروی و همه برادران و دوستان ما پیوندی نزدیک داشت. اکنون نیز خلق ویتنام با پیروزی پیگیر از این واقیعت که «بالا تر از استقلال و آزادی چیزی وجود ندارد» با اجرای قطع سیاست مستقل و همبستگی بین المللی و با پیرونداری از پشتیبانی و کمک پرثمر اتحاد شوروی، تصمیم راسخ

۴ - جهان

هجری قمری برابر با ۵ اوت ۱۹۰۶ یعنی نخستین سال انقلاب تحصیل نمودند. اما پیرا متمم قانون اساسی، که بویژه در آن ۲۶، ۳۰، ۳۶ و ۴۴ «قوانین مملکت ناشی سلطنت و ذیعیای ناشی از تمایل ملت و اصلاح شخص پادشاه از مسؤلیت میری و اعلام اصول هشتم تا بیستم حقوق مردم در برده آزادیهای دمکراتیک منجمله آزادی اجتماعات، و مساوی الحقوق بودن در برابر قانون تصریح در جریان بعنی انقلاب مشروطه و هنگامیکه توده‌های انقلابی وارد صحنه مبارزه شده و آنگاه مبارزه را پذیرا شدند تحصیل گردید.

تاریخ عیناً تکرار نمی‌شود. ولی همه انقلاب مشروطه ایران در مبارزه امروز در کفایت و اهمیت فوق‌العاده برخوردار است. مرد از ۷۰ سال پیش و هنگامیکه که تناسب نیروهای جهان از نظر مبارزین راه آزادی و استقلال مساعد نبود با آغاز مبارزه علیه استبداد سلطنتی این مبارزه را معتم قانون اساسی و خلق سلطان مستبد از سلط دهند. مسلماً امروز مردم ایران میتوانند نه تنها را که قانون اساسی و متمم آن در هفتاد سال برای آنها شناخته اجبار کنند، بلکه قادرند را که انقلاب مشروطه به آنها نرسد، به مردم ما معتقدیم که در لیل به این اهداف مساعد داخلی و بین المللی، که نسبت به پیش از ریشه سود طبقات زحمتکش و اقشار ما تغییر یافته، گام اول با آغاز مبارزه ضد دین برداشته شده است. اکنون وظیفه‌های که همه نیروهای ضد استبداد و دیکتاتوری و همه خو آزادی و استقلال، کلیه طبقات زحمتکش و اقشار جامعه ایران قرار میگیرد است، که مبارزه علیه ترور پلیسی و دیکتاتوری را تشدید نمایند، نبر خری را با بخاطر اجبار آزادیهای مصرح در قانون و متمم آن و اعلامیه حقوق بشر به رژیم حاکم نمایند و هر سنگری را که از جشن میگیرند گرفتن سنگر دیگری مورد استفاده قرار دهند. ما در انقلاب مشروطه چنین کردیم. ما نیزه و باید همان راه اعلام مبارزه را تا جائیکه تسلیم و منکوب شود در پیش گیریم.

مردم ایران امروز بیش از هر زمان در تحقق اهداف آزادی و استقلال نزدیک هستند. تشدید تضاد بین زیر بنای اقتصادی - اجتماعی رویشی سیاسی، تشدید ظلم و استثمار طبقات زحما و قوئی بیداری و آگاهی آنان برای تغییر وضع بیسط غارت و هجالت امپریالیسم در امور داخلی و تشدید تمایل همه مردم و اقشار ملی برای رهایی تسلط و بالاخره خود سرب استبداد سلطنتی در پس از کودتا و موازی با آن تشدید عیش مردم و برخورداری از آزادی و دموکراسی - پایه‌های نیرومندی در جامعه ما کار گذاشته شده است. ایرانی آزاد و مستقل بر این پایه‌ها مستلزم تمرکز قوا در نبرد علیه رژیم حاکم ورهبری آگاهانه و ره جنبش به منظور تأمین پیروزی است. که بنویا جز از راه اتحاد نیروهای مبارز از طریق دیگری نمی‌تأمین شود. حزب توده ایران نیل به چنین ا را تشکیل بجهه ضد دیکتاتوری اعلام و کلیه نیرو ملی و مترقی را به ایجاد آن دعوت نموده است.

انتظار همه خواستاران آزادی و استقلال در ما در جریان بزرگ کلباشت جشن مشروطه اسامال آذ که این جشن نه تنها به نمایش عظیم بیان ملت در دفاع از آزادی و دموکراسی بدل شود، هم چنانکه به تسریع در وحدت صفوف کلیه هم و سازمانهای اصیل سیاسی کمک رساند.

دارد، هر مانعی را از سر راه بردارد، نیات امپریالیسم و ارتجاع بین المللی را عقیم بگذارد، سوسیالیسم یا موقتیت بنانهند، از میهن خود - مؤذقم و سوسیالیسم در آسیای جنوب خاوری - دفاع کنند مبارزه خلق‌های جهان در راه صلح و استقلال دمکراسی و سوسیالیسم مهم شایسته خود را ایقا تمام

۴ - جهان

۴ - جهان

ع